

Adwent

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- ukazanie adwentu jako czasu oczekiwania na przyjście Zbawiciela;
- kształtowanie postawy oczekiwania na Jezusa w sakramentach i liturgii oraz na Jego ostateczne przyjście na ziemię.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- potrafi przypomnieć, na podstawie ubiegłych lat, kto jest patronką adwentu;
- potrafi wyjaśnić, dlaczego św. Jan Chrzyciel jest patronem adwentu i jaką rolę odegrał w historii zbawienia;
- potrafi powiedzieć, że kolejnym patronem tego czasu jest prorok Izajasz;
- podaje, kiedy w Kościele obchodzony jest adwent;
- wyjaśnia potrójny sens oczekiwania w adwencie;
- potrafi opowiedzieć o symbolice adwentu.

Pojęcia i postaci

Maryja, św. Jan Chrzyciel, prorok Izajasz (ta postać tylko informacyjnie), adwent, oczekiwanie, paruzja.

Wartości

adwent czasem oczekiwania na spotkanie ze Zbawicielem.

Metody i środki

pogadanka, praca z Pismem Świętym, miniwykład, praca z podręcznikiem, pieśń adwentowa Niebiosa roś.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Pozdrowienie anielskie.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał postaci patronów adwentu; będę pamiętał o tym, że adwent ma trzy wymiary; będę znał wystąpienie św. Jana Chrzciciela i jego przestanie.

Metoda – pogadanka. Bazując na informacjach z lat ubiegłych, nauczyciel zwraca się do uczniów z pytaniami:

- A. Co znaczy czekać?
- B. Kogo pamiętamy, z ubiegłych lat, kto patronuje okresowi adwentu?
- C. Dlaczego Maryja jest główną patronką tego czasu?
- D. Ile czasu trwa adwent?

Nauczyciel wyjaśnia, że oprócz Matki Zbawiciela patronami tego czasu są także prorok Izajasz i św. Jan Chrzciciel.

Metoda – praca z Pismem Świętym. Nauczyciel lub chętny / wybrany uczeń odczytują na głos fragment z Pisma Świętego Łk 3, 3-14 (zamieszczony w podręczniku).

[Jan Chrzciciel] Obchodził więc całą okolicę nad Jordanem i głosił chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów, jak jest napisane w księdze mów proroka Izajasza:

*„Głos wołającego na pustyni:
Przygotujcie drogę Panu,
prostujcie ścieżki dla Niego!
Każda dolina zostanie wypełniona,
każda góra i pagórek zrównane,
drogi kręte niech się staną prostymi,
a wyboiste drogami gładkimi!
I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże”.*

Mówił więc do tłumów, które wychodziły, żeby przyjąć chrzest od niego: „Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydadźcie więc godne owoce nawrócenia; i nie próbujcie sobie wmawiać: «Abrahama mamy za ojca», bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić potomstwo Abrahamowi. Już siekiera jest przy-

łożona do korzenia drzew. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, zostaje wycięte i w ogień wrzucone”.

Pytały go tłumy: „Cóż więc mamy czynić?”. On im odpowiadał: „Kto ma dwie suknie, niech się podzieli z tym, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni”. Przyszli zaś także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i rzekli do niego: „Nauczycielu, co mamy czynić?”. On im powiedział: „Nie pobierajcie nic więcej ponad to, ile wam wyznaczono”. Pytali go też i żołnierze: „A my, co mamy czynić?”. On im odpowiadał: „Na nikim pieniędzy nie wymuszajcie i nikogo nie uciskajcie, lecz poprzestawajcie na swoim żołdzie”.

Następnie nauczyciel zadaje pytania, a odpowiedzi są zapisywane na tablicy:

- A. Kto jest głównym bohaterem powyższego fragmentu Ewangelii?
- B. Kim byli słuchacze Jana?
- C. Do czego nawoływał Jan?
- D. Na czym miało polegać nawrócenie, do którego nawoływał Jan?
- E. Dlaczego Jan głosił nawrócenie?

Odpowiedzi z tablicy uczniowie przepisują do zeszytów.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel wyjaśnia, że słowa Jana są skierowane także do nas. Każdy z nas potrzebuje nawrócenia i o tym przypomina nam adwent. Nawracać się to znaczy nieustannie szukać Jezusa i na Niego czekać. Praca nad sobą i dbanie o swoją świętość Ma potrójny wymiar:

1. Pierwsza niedziela tego czasu ma nam uświadomić, że Pan Jezus kiedyś powróci na ziemię. To ostateczne przyjście Jezusa w chwale Kościół nazywa paruzją.
2. Kolejne niedziele przypominają o wypełnieniu obietnicy Boga mówiącej o narodzinach Jego Syna, który ma odkupić ludzkość. Stało się to ponad dwa tysiące lat temu w Betlejem.
3. Pan Jezus tak naprawdę wciąż przychodzi, aby nas umacniać, oczyszczać i pomagać w wypełnianiu codziennych obowiązków. Jest obecny w każdym sakramencie.

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel wraz z uczniami czyta treść lekcji w podręczniku. Następnie uczniowie ustnie lub pisemnie wykonują ćwiczenia z podręcznika.

Podsumowanie lekcji

Nauczyciel podsumowuje lekcję. Pomocne mogą być pytania:

- A. Kim są patronowie adwentu i dlaczego?
- B. Jakie są trzy wymiary adwentu?
- C. Co to jest paruzja?

Modlitwa na zakończenie

*Niebiosa, rosę spuście nam z góry,
Sprawiedliwego wylejcie, chmury.
O wstrzymaj, wstrzymaj, Twoje zagniewanie
I grzechów naszych zapomnij już, Panie.*

*Niebiosa, rosę spuście nam z góry;
Sprawiedliwego wylejcie, chmury.
Grzech nas oszpecił i w nędznej postaci
Stoim przed Tobą, jakby trędowaci.*

*Niebiosa, rosę spuście nam z góry,
Sprawiedliwego wylejcie, chmury.
O spojrzij, spojrzij na lud Twój nękania,
I ześlij tego, co ma być zesłany.*

Proponuje się, by modlitwa odbyła się w formule śpiewanej. Różne wykonania pieśni można odszukać w serwisie YouTube.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – analiza tekstów literackich;
- muzyka – pieśni związane z rokiem liturgicznym;
- wychowanie do życia w rodzinie – wartości i tradycje ważne w rodzinie, wspólne świętowanie, organizacja i przeżywanie wolnego czasu;
- język obcy nowożytny – słownictwo religijne (rok liturgiczny, wyrażanie uczuć).